

РЕШЕНИЕ

№ 466

гр. София, 06.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав,** в публично заседание на 11.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **10542** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал.2-3 ДОПК.

Образувано е по жалба на „ЛОМСКО ПИВО“ АД с ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], офис 3, срещу Решение № ПИ-306 от 08.10.2024 г., издадено от директора на Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция по приходите (НАП) [населено място], с което е оставена без уважение жалбата му вх.№ С240022-000-0521864 от 44.09.2024 г. срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) изх. №С240022-022-0085231 от 16.09.2024 г., издадено от Д. Н., на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

В касационната жалба са изложени съображения за незаконосъобразност на решението и потвърденото с него ПНОМ поради противоречие с процесуалния и материален закон. Жалбоподателят оспорва доводите на приходните органи, че адв. Е. К. – член на САК, има качество на трето задължено лице за задължения на дружеството. Счита, че неправилно е запорирана банкова сметка на третото лице, с което недопустимо се засягат негови имуществени права. Твърди, че „ЛОМСКО ПИВО“ АД няма ликвидни и изискуеми вземания към това лице, следователно до датата на настъпване на изискуемостта вземането няма характер на реален актив в патримониума на задълженото лице и наложеният заповор е лишен от предмет. Счита за незаконосъобразно налагането на заповор върху неопределени по вид, основание и размер вземания, поради което обжалваното ПНОМ било неясно и практически неизпълнимо. Претендира за отмяна на решението и на потвърденото с него ПНОМ.

Подробни съображения излага в писмени бележки от 19.12.2024 г., в които поддържа, че запорираната сметка на адв. К. е „адвокатска“ и като такава не подлежи на принудително изпълнение по силата на Закона за адвокатурата (ЗА).

Ответникът - директор на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С., чрез процесуалния си представител юрк. Й., счита жалбата за неоснователна. Поддържа, че по сметка на адв. К. постъпват суми, които са собственост на „ЛОМСКО ПИВО“ АД. Дали публичният изпълнител ще успее да докаже, че по сметка на адв. К. реално постъпват такива суми, евентуално ще бъде предмет на друго съдебно производство. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото не е спорно, че в ТД на НАП С. е образувано изпълнително дело №[ЕИК] от 2016 г. с длъжник „ЛОМСКО ПИВО“ АД, ЕИК[ЕИК], за събирането на установени и изискуеми публични вземания общо в размер на 2 582 474,38 лв. към 30.09.2024 г.

На 11.09.2024 г. е изпратено Искане по чл. 212 от ДОПК до „МОНТДРИНКС“ ООД за предоставяне на информация относно всички налични вземания на „ЛОМСКО ПИВО“ АД от „МОНТДРИНКС“ ООД, както и да се конкретизират по размер, основание, извършени плащания и др. индивидуализиращи факти във връзка със същите. На 13.09.2024 г. е получена информация от „МОНТДРИНКС“ ООД, като е приложено писмо на „ЛОМСКО ПИВО“ АД до дружеството, в което е описано, че плащанията по договори/фактури следва да се изплащат по банкова сметка BG97UBBS 8002 5017 8690 40 с титуляр адвокат Е. И. К..

Издадено е процесното Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. №С240022-022-0085231/16.09.2024 г., с което на основание чл. 200 и чл. 202, ал. 2 от ДОПК, във връзка с чл. 195, ал. 1-3 от ДОПК е наложен заповед върху вземане на „ЛОМСКО ПИВО“ АД от трето задължено лице Е. И. К. по признания от трети лица, с информация, че контрагентите на „ЛОМСКО ПИВО“ АД следва да заплащат дължимите на дружеството парични средства по банкова сметка с титуляр адвокат Е. К..

Посочено е в ПНОМ, че в производството по събиране на публични задължения контрагенти на задълженото лице са предоставили информация, според която с уведомителни писма са уведомени, че считано от 06.02.2023 г. следва да заплащат дължимите на „Ломско пиво“ АД парични суми по банкова сметка с IBAN BG97 UBBS 8002 50178690 40, при банка ОББ АД, [населено място], с титуляр адвокат Е. К.. Въз основа на тази информация публичният изпълнител е направил обосновано предположение, че паричните потоци на дружеството се управляват от адвокат Е. К., като за целта той е специално упълномощен. В допълнение са изложени мотиви, че дружеството многократно е поемало ангажименти за плащане, многократно са предлагани обезпечения на дълга и варианти за погасяване чрез кредити, привличане на външен инвеститор, увеличение на продажбите, свиване на разходите, но тези ангажименти не били изпълнени.

На 23.09.2024 г. е издадено писмо от Е. И. К., в отговор на наложения заповед, с твърдения, че не може да изпълни заповедта, тъй като „ЛОМСКО ПИВО“ АД няма плащания или парични потоци, за които е доказано, че имат характер на „вземане“ към него.

Съгласно протоколи от 06.06.2023 г., 01.11.2023 г., 21.02.2023 г., 01.02.2023 г., 03.02.2023 г., 3 бр. от 21.07.2022 г., 13.07.2022 г., са извършвани описи на множество МПС-ва и движими вещи, като са посочвани и временни оценки на имуществата, които са в намален размер съгласно представените балансови стойности към момента на запорирането им.

По повод на обжалване по административен ред ПНОМ е потвърдено с оспореното Решение № ПИ-306 от 08.10.2024 г. на директора на ТД на НАП С..

За да потвърди ПНОМ горестоящият орган е посочил, че общите задължения на „ЛОМСКО ПИВО“ АД към 30.09.2024 г., съставляващи неплатени публични задължения със срок на доброволно плащане от 2017 г. до 2024 г. по Декларации образец 6, ЗДДС, ЗКПО и наказателни постановления от 2011 г. и 2013 г., са в общ размер от 2 582 474,38 лв., поради което публичните задължения на дружеството били установени по основание и размер и изискуеми, тъй като не са били заплатени в законоустановените срокове.

След подробно изброяване на всички издадени спрямо длъжника ПНОМ в периода от 2017 г. до 2024 г., горестоящият орган е установил, че лицето е извършвало плащания по дълга, но видно от всички издавани постановления за налагане на обезпечителни мерки и справка за актуалния размер на вземанията на държавата, задълженията по изпълнителното дело са нараствали в годините, като през 2017 г. са били 717 000 лв, а към момента на решението - 2582474,38лв.

Потвърдени са доводите на публичния изпълнител по информация, получена на 13.09.2024 г. от „МОНТДРИНКС“ ООД, по искане с правно основание чл. 212 от ДОПК, че „ЛОМСКО ПИВО“ АД продължава да генерира публични задължения, т.е. функционира, но извършва разплащания и получава плащания, без същите да преминават през собствените му банкови сметки. По този начин публичният вискател бил в невъзможност да събере вземанията на държавата, които са в особено големи размери и продължавали да нарастват. Съгласно справка за откритите банкови сметки на дружеството е наложен запов на същите с Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. №С240022-022-0073581/14.08.2024 г., но според отговорите на банките, авоари в същите сметки липсвали.

Директорът на ТД на НАП С. намерил запов на върху вземане от трето задължено лице Е. И. К. за законосъобразно наложен на основание чл.202, ал.2 от ДОПК предвид установеното от публичния изпълнител, че приходите от продажби на „ЛОМСКО ПИВО“ АД следва да постъпват по банкова сметка на Е. И. К.. Посочено е в решението, че този извод не се оспорва от жалбоподателя, въпреки, че той не прилага договор, въз основа на който контрагентите са постигнали това споразумение. След като Е. И. К. следвало да получава плащания по фактури, издадени от „ЛОМСКО ПИВО“, то е формиран извод, че възниква вземане на „ЛОМСКО ПИВО“ от К. на основание договорка, поради което правилно публичният изпълнител е наложил запов на това вземане на дружеството от третото лице Е. И. К..

Горестоящият орган е посочил, че самото вземане е неопределено поради обективната невъзможност публичният изпълнител да разполага с тази информация, касаеща настоящи и бъдещи плащания, но определяемо след предоставяне на данни от третото или от задълженото лице, които обаче не били заинтересовани да предоставят тази информация. Предпоставките за законосъобразното налагане на запов по реда на чл. 202, ал. 2 от ДОПК, а именно вземането да е ликвидно или изискуемо, не били кумулативни. Изискуемостта също не следвало да бъде изследвана на този етап, тъй

като същата е предпоставка едва при евентуалното принудително изпълнение върху вземането. Предвид описаното, решаващият орган е намерил доводите на жалбоподателя, че вземането трябва да е и ликвидно, и изискуемо, за неоснователни. Достигнал е до извод, че е спазена разпоредбата на чл. 195, ал. 7 от ДОПК, съгласно която обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, като публичният изпълнител правилно и законосъобразно е направил обоснован извод, че ще се затрудни събирането на публичното вземане, а същото е и необезпечено в пълен размер.

Чрез позоваване на разпоредбите на чл. 206, ал. 1 ДОПК, респ. чл. 451-453, чл. 459, ал. 1, чл. 508 и 509, чл. 512, чл. 513 и чл. 514 от ГПК е обоснован извод, че действията на запора пораждат последици към различни лица - длъжника, кредитора и третото задължено лице. От датата на получаване на запорното съобщение за третото задължено лице съществува забрана да предава дължимите от него суми на длъжника, спрямо които то има задължението на пазач, а изпълнение след получаване на запорното съобщение е недействително спрямо държавата, респ. третото задължено лице отговаря солидарно за вземането с длъжника до размера на задължението му.

Като неоснователно е определено твърдението на дружеството, че се обременяват чужди сметки, тъй като нямало данни да е наложен запор върху сметката на третото лице, а и жалбоподателят не е ангажирал доказателства в тази насока. Съгласно правната уредба за обезпечителна мярка по чл. 202, ал. 2 и ал. 3 от ДОПК запорът върху ликвидно или изискуемо вземане, което длъжникът има към трето лице, се налага чрез запорно съобщение, което се изпраща на длъжника, на третото задължено лице и на банките, в които третото задължено лице има сметки, което запорно съобщение съгласно чл. 206, ал. 1 от ДОПК има действието по чл. 451, чл. 452 и чл. 453, чл. 459, ал. 1, чл. 508, чл. 509, чл. 512, чл. 513 и чл. 514 от ГПК.

Запорът върху вземане от трето лице имал за цел да му забрани да плаща на своя кредитор, съответно на търговската банка да изпълни нареждане за това, и съответно вменявал в задължение на третото лице да изпълни задължението си вместо към кредитора си, към държавата. Предвид изложеното, запорът върху вземане от трето лице не съставлявал самостоятелно основание, извън предвидените хипотези по чл. 198, ал. 1 ДОПК, за налагане и на запор на банкова сметка на това трето лице. При налагане на запор върху вземане на длъжника от трето лице, действията спрямо банката се изразявали в уведомяване на същата за наложения запор върху вземането, като ѝ се забранява плащане на длъжника, а не същинско обезпечение върху чужди сметки и средствата в тях.

В случая била наложена обезпечителна мярка по чл. 198, ал. 1, т. 2 от ДОПК - запор на движими вещи и вземания на длъжника. Практическият ефект от избраната обезпечителна мярка е запор, наложен върху вземания, чийто собственик е длъжникът „ЛОМСКО ПИВО“ АД и които се намират в банкова сметка, открита от Е. И. К., по която банкова сметка се получават плащания за сметка на длъжника „ЛОМСКО ПИВО“. Тези плащанията не били в полза на третото лице поради липса на данни Е. К. да е извършил конкретна услуга в полза на клиентите по продажбата на стоки с доставчиците. Реално, по изпълнителното дело било осуетено постъпването на сумите, реализирани в резултат на търговската дейност на дружеството-длъжник.

В заключение, горестоящият орган е посочил, че с обжалваното Постановление изх. №С240022-022-0085231 от 16.09.2024 г. са наложени обезпечителни мерки в размер на 2 572 142,39 лв., което обезпечение е на стойността на публичното вземане, поради

което не е налице несъразмерност. Изложил е допълнителни мотиви, че парите са заместими вещи, в конкретния случай такива намиращи се по сметката на третото лице, и съответно във владение на третото лице. В разпоредбата на чл. 197, ал. 5 от ДОПК законодателят под понятието „вещи“ е вложил смисъл на всички видове имущества, върху които може да се наложи обезпечителна мярка - заповест или възбрана. Не е имал предвид тясното понятие на движими или недвижими вещи, като материални предмети или обекти. Налагането на заповест върху вземане, което се обективира с пари, които пък съобразно ЗЗД и правната теория са заместими вещи, също се обхващало от разпоредбата на чл. 197, ал. 5 от ДОПК.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК и от надлежна страна.

Разгледана по същество относно нейната основателност, съдът намира следното:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – директор на Териториалната дирекция на НАП – С. и в срока по чл.197, ал.1 ДОПК. ПНОМ е издадено от компетентен публичен изпълнител в компетентната ТД на НАП съгласно чл.8, ал.1, т.1 ДОПК, вр. чл.167, ал.1 ДОПК, вр. чл.200 от ДОПК в предвидената в чл.196 ДОПК писмена форма, чрез изрично посочване на изпълнителен титул, размер на публичните задължения и правни основания по ДОПК за налагане на обезпечителните мерки. Твърденията на жалбоподателя за нарушение на изискването на форма на ПНПОМ съгласно чл.196, ал.1, т.3 от ДОПК поради неяснота и вътрешни противоречия на мотивите не съответстват на съдържанието на постановлението. Мотивите на ПНОМ следва да се считат за допълнени с мотивите на Решение № ПИ-306 от 08.10.2024 г. съгласно Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ОСГК на ВС. Обосновани са доводите на решаващия орган, че заповест върху вземания на длъжника по чл.202, ал.2 от ДОПК е една от видовете обезпечителни мерки, предвидени в чл. 198, ал. 1, т. 2 ДОПК, чиято цел е длъжникът („ЛОМСКО ПИВО“ АД) да бъде лишен от възможността да се разпорежи с вземането, което има от Е. К.. Заповест лишава длъжника от възможността да получи валидно плащане от третото лице и затова плащането, извършено от третото задължено лице Е. К. в полза на длъжника след заповест е недействително спрямо взыскателя.

Неправилно е твърдението на жалбоподателя, че чрез процесната обезпечителна мярка е заповествана сметка на третото задължено лице Е. К., тъй като това не съответства на съдържанието на акта, в който, съответно на чл.202, ал.2, вр. чл.198, ал.1, т.2 от ДОПК, е посочено, че се заповества вземане на „ЛОМСКА ПИВО“ АД от трето задължено лице Е. И. К., а не заповест върху конкретно посочена банкова сметка.

Съгласно чл.202, ал.2 от ДОПК заповест върху ликвидно или изискуемо вземане, което длъжникът има към трето лице, се налага чрез заповестно съобщение, което се изпраща на длъжника, на третото задължено лице и на банките и другите доставчици на платежни услуги, в които третото задължено лице има сметки. Буквалното тълкуване на разпоредбата, чрез използвания съюз „или“, потвърждава тезата на приходните органи, че изискването е в условията на алтернативност (ликвидно или изискуемо вземане). Специалният процесуален закон, в нормата на чл.230, ал.2 от ДОПК определя кога едно вземане е ликвидно и изискуемо: когато бъде признато пред публичния изпълнител или когато е установено с влязло в сила съдебно решение, с нотариално заверен документ или с ценна книга, издадена от третото лице. Видно от

мотивите на процесното ПНОМ публичният изпълнител се позовава на първата хипотеза на чл.230, ал.2 от ДОПК – налице е признание за вземането пред публичния изпълнител. В конкретния случай, същото се установява от доказателствата от административната преписка.

По реда на чл.212 от ДОПК публичният изпълнител е изискал информация от „МОНТДРИНКС“ ООД, ЕИК[ЕИК], в изпълнение на която е представено писмо изх.№ 13586/06.02.2023 г., издадено от „ЛОМСКО ПИВО“ АД до „МОНТДРИНКС“ ООД във връзка с изпълнение на договор за дистрибуция от 01.01.2022 г. В писмото е посочено, че считано от 06.02.2023 г. „МОНТДРИНКС“ ООД следва да заплаща дължимите на „ЛОМСКО ПИВО“ АД парични суми по споменатия договор/фактура, не по банковата сметка на дружеството „ЛОМСКО ПИВО“ АД, а по конкретно посочена банкова сметка при банка „ОББ“ АД с титуляр адвокат Е. И. К.. Това обстоятелство произтича от решение на Съвета на директорите на „ЛОМСКО ПИВО“ АД с цел оптимизация на финансовата дейност на последното дружество. С изложеното „ЛОМСКО ПИВО“ АД декларирало и заявявало, че плащайки по този начин на горепосоченото лице (Е. И. К.), като специално упълномощен за това представител на „ЛОМСКО ПИВО“ АД, „МОНТДРИНКС“ ООД заплащал и изпълнявал точно паричните си задължения към „ЛОМСКО ПИВО“ АД по посочения договор за дистрибуция.

Съдържанието на визираното писмено доказателство правилно е възприето от публичния изпълнител като признание от страна на длъжника „ЛОМСКО ПИВО“ АД за наличие на вземане от негова страна – веднъж от „МОНТДРИНКС“ ООД по договор за дистрибуция от 01.01.2022 г. и след това – от адвокат Е. И. К., след като по сметка на последния постъпят суми от „МОНТДРИНКС“ ООД. Изложеното съответства на обезпечителна мярка по чл.202, ал.2, вр. чл.198, ал.1, т.2 от ДОПК – вземане на длъжника „ЛОМСКО ПИВО“ АД от трето задължено лице адвокат Е. И. К., което е ликвидно и изискуемо по смисъла на чл.230, ал.2, предл.1 от ДОПК – поради признание на длъжника в негово писмо изх.№ 13586/06.02.2023 г., събрано от публичния изпълнител по реда на чл.212 от ДОПК. По изложените съображения е неоснователно възражението на жалбоподателя, че адвокат Е. И. К. няма качество на трето задължено лице за задължения на дружеството.

С писмо на публичния изпълнител изх.№ С240022-119-0031131 от 16.09.2024 г., адресирано до длъжника „ЛОМСКО ПИВО“ АД и до третото лице адвокат Е. И. К., запорът следва да се счита за наложен по смисъла на чл.202, ал.2 от ДОПК. Неоснователни са доводите на жалбоподателя в писмената му защита от 19.12.2024 г., че се касае за запор върху банкова сметка по чл.39, ал.1 от Закона за адвокатурата - паричните средства, които клиентът предоставя за разходване от адвоката или от адвоката от Европейския съюз, могат да се внесат в банка по клиентска сметка. По делото не са ангажирани доказателства, че посочената в писмо изх.№ 13586/06.02.2023 г. банкова сметка на Е. И. К. е такава по чл.39, ал.1 от ЗА, доказателствената тежест за което обстоятелство се носи от жалбоподателя по силата на чл.154, ал.1 от ГПК, вр. пар.2 от ДР на ДОПК.

Съгласно чл.206, ал.2 от ДОПК от датата на получаването на запорното съобщение третото задължено лице не може да предава дължимите от него суми на длъжника, като спрямо тях то има задължението на пазач.

Изпълнението след получаване на заповното съобщение е недействително спрямо държавата. Третото задължено лице отговаря солидарно за вземането с длъжника до размера на задължението му.

По силата на чл.206, ал.1 от ДОПК, вр. чл.508, ал.1 от ГПК в едноседмичен срок от връчването на заповното съобщение третото лице трябва да съобщи на публичния изпълнител:

1. признава ли за основателно вземането, върху което се налага заповрът, и готово ли е да го плати;
2. има ли претенции от други лица върху същото вземане;
3. наложен ли е заповр и по други изпълнителни листове върху това вземане и по какви претенции;
4. превежда ли суми по банкова сметка на длъжника, банката, в която е открита сметката, както и размера на сумата.

Поканата за даване на тези обяснения се съдържа в самото съобщение за налагане на заповра (чл.508, ал.2 от ДОПК).

В случая, третото лице адвокат Е. И. К. е предоставил отговор, че не може да изпълни наложения заповр, тъй като длъжникът „ЛОМСКО ПИВО“ АД няма плащания или парични потоци към него.

Изложеното, освен в противоречие с информацията, посочена в писмо изх.№ 13586/06.02.2023 г., издадено от „ЛОМСКО ПИВО“ АД до „МОНТДРИНКС“ ООД, се опровергава и от поясненията на жалбоподателя, чрез адв. Т. Т. от САК, и тези на третата, заинтересована страна Е. И. К., предоставени пред съда в о.с.з. на 11.12.2024 г. Според поясненията на адв. Т. Т., на същия му е известно, че има *повече от едно подобно писмо като изпратеното от „ЛОМСКО ПИВО“ АД до „МОНТДРИНКС“ ООД, не му е известно при какви обстоятелства са изпратени тези писма (обстоятелствата са посочени в самите писма) и счита този факт за безспорен по делото.* Според конституирания като заинтересована страна адв. Е. И. К. е обективен факт, че е предоставил своя банкова сметка за превеждане на суми от клиенти на „ЛОМСКО ПИВО“ АД по нея. Това било направено въз основа на решение на СД на дружеството-длъжник. Според съда, изложените неблагоприятни за жалбоподателя и третата заинтересована страна обстоятелства, също представляват признание по смисъла на чл.230, ал.2, предл.1 от ДОПК.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя и третата заинтересована страна, че се касае за заповр върху банкова сметка на третото лице, с което значително се обременявала неговата дейност, вкл. в нарушение на чл.39 от Закона за адвокатурата. Действията по налагане на обезпечителни мерки не са действия по принудително изпълнение, тъй като не могат да доведат самостоятелно до осребряване на имуществото на длъжника по аргумент от правилата за действието на заповра и възбраната, определено в чл. 221 във връзка с чл. 206 от ДОПК. Целта на обезпечителните мерки, съобразно определеното им от ДОПК и ГПК действие, е да осигурят принадлежност на предмета на изпълнението в патримониума на длъжника, за да е възможно същото да бъде обект на принудително осребряване за погасяване на задълженията на длъжника. В този смисъл са Решение№ 5103 от 15.05.2023 г. по адм. д. № 10990/2022 г. на III-то отделение на ВАС и Решение № 16258 от 28.11.2019 г. по адм. д. № 4856/2019 г. на III-то отделение на ВАС. Според

последното цитирано решение на ВАС „Принудителното изпълнение върху вземания от трети лица, които не са банки, е уредено в чл. 230 ДОПК и то *не предвижда принудително изпълнение върху запорираните сметки на третото лице в банки*. В този случай законът не позволява публичният изпълнител да нареди на банката да преведе по сметка на НАП запорираната сума, равна на размера на вземането, послужило като обезпечение. *Само третото лице може да извърши такова нареждане*. Ако не го стори, НАП разполага с правомощието да предяви срещу третото задължено лице иск за сумите, които то отказва да предаде доброволно, съгласно чл. 206, ал. 1 ДОПК, като този иск е обвързан именно със солидарната отговорност, уредена в чл. 206, ал. 2 ДОПК. Предвид изложеното, налагането на заповор върху банковите сметки на третото лице не е с цел да се осъществи принудително изпълнение върху тях, а да се запази имуществото на третото лице, за да е в състояние то да изпълни задължението си доброволно. Принудително изпълнение върху запорираните сметки в разглеждания случай НАП може да осъществи едва след успешно провеждане на иска по чл. 206, ал. 1 ДОПК“. По тези доводи е неоснователно възражението на жалбоподателя, че вземането му от третото лице няма характер на реален актив в патримониума на задълженото лице и наложеният заповор е лишен от предмет. Това е така, тъй като се касае за наложена обезпечителна мярка, а евентуалният размер на вземането от третото задължено лице следва да бъде предмет на иск по 206, ал. 1 ДОПК.

По идентични съображения са правилни доводите на процесуалния представител на ответника, че това дали НАП ще съумее да докаже, че по конкретната сметка на адв. Е. К. са налични суми, собственост на „ЛОМСКО ПИВО“ АД или са извършвани разплащания след налагане на заповора, евентуално ще бъде предмет на друго съдебно производство. Именно в тази връзка ответникът представя писмо изх. № С240022-178-0021461 от 28.10.2024 г., с което е поискал от адв. Е. К. писмено съгласие за разкриване на банкова тайна във връзка с образуването срещу жалбоподателя изп.д. №[ЕИК]/2016 г., на което искане третото задължено лице е отговорило, че ще предостави исканата информация *единствено след съгласие от страна на „ЛОМСКО ПИВО“ АД*. С изложеното се потвърждават доводите в оспореното решение, че както длъжникът, така и третото задължено лице, не са заинтересовани да предоставят търсената от тях информация дали действително адв. Е. К. управлява средства, собственост на дружеството, за което е специално упълномощен с решение на неговия съвет на директорите, както признава пред съда третото лице. Изложеното представлява злоупотреба с права, която не следва да бъде толерирана.

Част от административната преписка е Справка от НАП за общите задължения на „ЛОМСКИ ПИВО“ АД към 30.09.2024 г., от която се установява, че публичните задължения на дружеството произтичат от месечни справки-декларации по ЗДДС, от декларации обр.6 за ДОО, ЗО и УПФ, от декларации за данък върху доходите на физическите лица – свободни професии, данъчни декларации по ЗКПО и наказателни постановления. Същите представляват изпълнителни основания по чл.209, ал.2, т.2 и т.5 от ДОПК. Т.е. касае се за установени и изискуеми публични вземания по смисъла

на чл.195, ал.1 от ДОПК. Справката показва, че размерът на публичните задължения на жалбоподателя към 30.09.2024 г. е особено голям – общо 2 582 474.38 лв., от които 1 949 296.62 лв. главница и 633 177.76 лв. лихви за забава. Независимо, че балансовата стойност на всички активи на дружеството е общо в размер на 4 729 512.50 лв., то подробно описаните в оспореното решение многобройни наложени на дружеството обезпечителни мерки, не са довели до погасяване на публичните му задължения. Напротив, същите нарастват, както сочи ответникът. Без наличието на данни за друго имущество, върху което би могло да се наложи обезпечение и доколкото предполагаемият размер на публичните задължения е особено голям, то следва да се приеме за доказана обезпечителна нужда съгласно чл.195, ал.2 от ДОПК – без наложения заповест ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение.

Установяването на обезпечителна нужда изисква съпоставка между имущественото състояние на длъжника и размера на неговите публични задължения, каквато приходните органи в случая са извършили. След като при нея е установено, че длъжникът не разполага със свободно от тежести имущество в размера на публичните му задължения, което да послужи за тяхното погасяване, то е налице обезпечителната нужда, каквато в случая се установява. По изложените съображения съдът приема за изпълнено изискването по чл.195, ал.2 от ДОПК.

Правилно в тази връзка горестоящият административен орган е отбелязал, че жалбоподателят не представя обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, нито предлага замяна на обезпечителната мярка по реда на чл.199 ДОПК, с което да гарантира събирането на публичните вземания. Такива не се предлагат и в настоящата съдебна фаза на производството. Стойността на публичните вземания е равна на стойността на обезпеченото имущество, с което е спазена и нормата на чл.195, ал.7 от ДОПК. Не се установява съществена несъразмерност на наложените обезпечителни мерки с размера на публичното вземане по смисъла на чл.208, ал.1 ДОПК като основание за отмяна на мярката.

Жалбоподателят не излага други конкретни твърдения за затрудняване или дори за спиране на дейността му, нито е предложил замяна на обезпечение с друго равностойно обезпечение, нито с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа, по смисъла на чл.197, ал.3, вр. чл.199, ал.1 и ал.2 ДОПК, вр. чл.208, ал.3 ДОПК.

В конкретния случай, не може да се приеме, че с налагането на обезпечителната мярка преследваната от закона цел е нарушена по смисъла на чл.6 АПК, както се поддържа в жалбата. При липса на имущество, съответно на размера на публичните задължения, наложените обезпечителни мерки целят лицето да не извърши разпоредителни действия с наличното имущество, които от своя страна да затруднят или направят невъзможно събирането на задълженията за данъци. При налагане на обезпечителната мярка административният орган е действал разумно, добросъвестно и справедливо по смисъла на чл.6, ал.1 АПК, като намесата му се е ограничила до най-необходимото за постигане на легитимно преследваната цел по смисъла на чл.6, ал.2 АПК.

Въз основа на изложеното съдът приема, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, в установената форма, без допуснати съществени процесуални нарушения, при правилно приложение на закона и в съответствие с неговата цел. Дължимо е отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора е основателно искането на ответника за присъждане на възнаграждение за юрисконсулт. Производството по чл. 197, ал. 2 - 4 от ДОПК е особено производство, различно от производството по обжалване на ревизионните актове, поради което специалната разпоредба на чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК е неприложима, а възнаграждението за юрисконсулт е дължимо на основание субсидиарното приложение на чл. 78, ал. 8 във вр. с, ал. 3 от ГПК и следва да бъде определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ /в т. см. Решение № 1921/13.02.2018 г. на ВАС по адм. д. № 13662/2017 г., I о. и Определение № 3544/20.03.2018 г. на ВАС по адм. д. № 3319/2018 г., I отделение/. Според последната разпоредба по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 200 лева. С оглед фактическата и правна сложност на делото съдът намира, че в случая дължимото възнаграждение за юрисконсулт следва да бъде определено в размер на 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Първо отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЛОМСКО ПИВО“ АД с ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], офис 3, срещу Решение № ПИ-306 от 08.10.2024 г., издадено от директора на Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция по приходите [населено място], с което е оставена без уважение жалбата му вх.№ С240022-000-0521864 от 44.09.2024 г. срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. №С240022-022-0085231 от 16.09.2024 г., издадено от Д. Н., на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА „ЛОМСКО ПИВО“ АД с ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], офис 3, да заплати на Национална агенция по приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: